

РЕШЕНИЕ

№ 246

гр. Монтана, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседа.е на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря ТОДОРА ВЛ. ЙОРДАНОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно
наказателно дело № 20221630200741 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 12-2200113/28.06.2022г. на Директор Дирекция "Инспекция по труда" - Монтана на „В” ООД, ЕИК ХХХ, гр.Монтана, с управител ПК, в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева за административно нарушение по чл.303, ал.3 от Кодекс на труда (КТ), на основА.е чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.1 от КТ.

Недоволно от Наказателното постановление „В” ООД, ЕИК ХХХ, гр.Монтана, с управител ПК чрез адв.Г. Д от МАК, моли да бъде отменено, или алтернативно, да бъде изменено. Чрез адв.Г. Д от МАК се излагат доводи в писмена защита в подкрепа на искането за отмяна, алтернативно за изменение на НП, като се претендират и разноски.

Въззиваемата страна Дирекция „ИТ” - Монтана чрез процесуален представител ст. юрисконсулт С. К, моли съда чрез изложени доводи и в писмена защита да потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно, с присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди

във връзка с доводите на стр.А.те, намира жалбата за допустима и частично основателна.

Жалбата е допустима тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

На 12.05.2022г. в 17:25 часа на място св.М. К. Т. – гл. инспектор в Дирекция „ИТ” - Монтана съвместно с колегата си св.С. О. Ш. – гл. инспектор, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – ХОТЕЛ - РЕСТОРАНТ, находящ се в гр.Монтана, ул.ЦС № 10, обект на „В” ООД гр.Монтана. В хода на проверката било установено, че дружеството в качеството си на работодател, представлявано от ПК, е допуснало в ресторанта да работи непълнолетното лице ЦЕ И., ЕГН *****, като сервитьор престирайки работна сила с фиксирано работно време от 16:00 часа до 00:00 часа, с работно място и уговорено трудово възнаграждение – дневно 30 (тридесет) лева, без отношенията при предоставяне на работната сила да са уредени като трудови правоотношения и без лицето да има сключен трудов договор в писмена форма. Непълнолетният Ц престира работна сила като сервитьор, без предварително разрешение от инспекцията по труда.

В хода на извършената проверка лицето ЦЕ И. собственоръчно попълнил и подписал декларация, с която декларира, че работи в обект ресторант В, работното му време е от 16:00 часа до 00:00 часа, за което получава дневно трудово възнаграждение в размер на 30 (тридесет) лева, последно получено на 10.05.2022г. и че почива съгласно график.

За извършената проверка св.Т. съставила и подписала протокол № ПР 2215250/25.05.2022г.

За установеното административно нарушение по чл.303, ал.3 от КТ св.М. К. Т. в присъствието на св.Р. Ц. И. и колежката им – св.С. О. Ш., съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 12-2200113/06.06.2022г. спрямо работодателя „В” ООД, ЕИК ХХХ, гр.Монтана, с управител ПК. Управителят ПК получил препис от АУАН на 06.06.2022г., като на 10.06.2022г. подал в Дирекция „ИТ” – Монтана писмени възражения против съставения АУАН. СинтезирА. възраженията на К се изразявали в това, че оспорва нарушението, твърди, че на 12.05.2022г. в ресторанта

пристигнали Ц И. и майка му ИЦ И.А. Поводът на посещението бил, желА.ето на Ц да работи през лятната ваканция. Ц предложил да опита дали може да се справя с работата като сервитьор. Майката на Ц предложила той да обслужи клиенти в заведението. К и майката на Ц се твърди, че били на една от масите в ресторанта. Твърди се, че Ц не е работил на 12.05.2022г., през цялото време К бил там и го наставлявал, тъй като Ц изпитвал съществени затруднения. К твърди, че дружеството, което представлява, не е допускало непълнолетно лице да работи в заведението, без сключен трудов договор и без разрешение от инспекцията по труда. През месец май не била приключила учебната година, Ц все още бил на училище, искал да работи през лятната ваканция.

На базата на изготвения АУАН, протокол за извършена проверка № ПР 2215250/25.05.2022г., декларация на ЦЕ И. от 12.05.2022г., Директор Дирекция "ИТ" - Монтана намерил, че „В” ООД, ЕИК XXX, гр.Монтана, с управител ПК в качеството си на работодател е извършило административно нарушение по смисъла на чл.303, ал.3 от КТ, поради което било санкционирано на основА.е чл.414, ал.1 от КТ.

Видно от доказателствата по делото, в т.ч. непосредствено събрА.те в хода на съдебното следствие, съдът намира, че административнонаказващия орган (АНО) е приложил правилно закона. СъбрА.те по делото писмени и гласни доказателства доказват извършено административно нарушение от „В” ООД, ЕИК XXX, гр.Монтана, с управител ПК, по чл.303, ал.3 от КТ (Изм. - ДВ, бр.100 от 1992г.) - Лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. От данните по делото е видно, че непълнолетния Ц е с ЕГН *****, т.е. към 12.05.2022г. е имал навършени 16 години и е следвало да бъде поискано предварително разрешение от Дирекция „ИТ” – Монтана, преди да бъде приет на работа като сервитьор.

Нарушението е доказано, показА.ята на св.Т. (свидетел на установяване на нарушението), св.Ш. (свидетел на установяване на нарушението) и св.И. (свидетел при съставяне на АУАН), са в подкрепа на изложеното в АУАН и НП. Настоящият съд кредитира показА.ята на посочените свидетели, от които св.Т. и св.Ш. подробно посочват как е извършена проверката и как са установили нарушението, и намира, че правилно е приложен закона. Не се

споделят доводите на жалбоподателя работодател в т.ч. тези изложени чрез адв.Г. Д от МАК, тъй като видно от показА.ята на посочените по-горе свидетели и от декларацията на л.13 от делото, непълнолетното лице ЦЕ И., ЕГН *****, е престирало работна сила в ресторанта В гр.Монтана срещу заплащане от 30 лева дневно и с работно време от 16:00 часа до 00:00 часа, без предварително разрешение от инспекцията по труда. Настоящият съд приема, че правилно АНО е приел, че са били налице трудови правоотношения, не уредени като такива към 12.05.2022г. Този съд изцяло не кредитира показА.ята на св.А. П. М. – готвач при работодателя „В” ООД гр.Монтана към 12.05.2022г., защото нейните показА.я не са обективни и не кореспондират с другите писмени и гласни доказателства, които настоящия съд кредитира. Изцяло недоказА. са възраженията на управителя К в т.ч. наведените чрез адв.Д, защото доказателствата по делото са в подкрепа на извода, че към 12.05.2022г. непълнолетния Ц е престираал работна сила в ресторант В като сервитьор (не се обучавал както се твърди точно на 12.05.2022г.), без да има сключен трудов договор в писмена форма и без предварително разрешение от инспекцията по труда. Дори да се приеме версията на работодателя, е следвало трудовите отношения с Ц да се уредят със срок на изпитване съгласно КТ, а преди това е трябвало да бъде поискано разрешение от Дирекция „ИТ” – Монтана, непълнолетния Ц да бъде приет на работа. Съдът не обсъжда посоченото в писмената защита относно лицето Н. Д., защото това лице не беше осигурено като свидетел от жалбоподателя и беше заличен като свидетел по делото. АНО е съобразил възраженията на управителя ПК и правилно не ги е уважил. С постановление за отказ да се образува ДП от 03.08.2022г. на РП – Монтана по пр. преписка № 2683/2022г. по описа на РП – Монтана, е отказано да се образува ДП за престъпление по чл.192а, ал.1 от НК, като е посочено, че съществуват данни за административно нарушение, изпращайки препис от постановлението на Директор Дирекция „ИТ” – Монтана. Цитираното постановление доказва, че не е била налице хипотезата на чл.33, ал.1 от ЗАНН, като настоящия съд анализира само онези доказателства, които непосредствено е събрал, спазвайки основен принцип – принципа на непосредствеността в АНП. Според този съд липсата на подпис от майката на Ц, в декларацията попълнена и подписана от Ц, не води до опорочаване на информацията в нея, защото другите писмени и гласни доказателства са в подкрепа на извода за

доказаност на нарушението. Това, че Ц е ученик не му е попречило да престира работна сила, в т.ч. и на 12.05.2022г. Тук е мястото да се отрази, че представената служебна бележка изх. № РД – 11 – 376/02.06.2022г. на л.6 от делото, издадена от ПМПГ „Св. Климент Охридски” гр.Монтана, касае м.04.2022г., а не м.05.2022г., когато е извършена проверката и е установено нарушението.

Всички събрА. доказателства от АНО са правилно анализирА. и тъй като са в подкрепа на извършеното нарушение, правилно е съставен АУАН и издадено НП. Настоящият съд изцяло споделя изложените доводи по приложението на закона в писмената защита на процесуалния представител на въззиваемата страна, с изключение на доводите за определения размер на имуществената санкция.

Настоящият съд намира, че при установяване на административното нарушение, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са огрА.чили правото на защита на санкционирА.я работодател, спазени са изисквА.ята на ЗАНН и КТ при съставяне и връчване на АУАН и впоследствие при изготвяне на обжалваното НП.

В процесния случай не са били налице условията за приложение на привилегировА.я състав на чл.415в, ал.1 от КТ, защото както в рамките на АНП, така и в рамките на съдебното следствие, с оглед спецификата на административното нарушение по чл.303, ал.2 от КТ, същото не е отстранено веднага след установяването му. Настоящият съд не споделя доводите в писмената защита на адв.Д, че са налице условия за приложение на чл.415в, ал.1 от КТ.

Настоящият съд не споделя изложеното в жалбата и в писмената защита на адв.Д от МАК, и споделя наведените доводи в писмената защита на процесуалния представител на въззиваемата страна ст. юрисконсулт К по приложението на закона, като намира, че на 12.05.2022г. непълнолетното лице ЦЕ И. е престира работна сила, без предварително разрешение от инспекцията по труда, налице е доказано по несъмнен начин административно нарушение по смисъла на чл.303, ал.3 от КТ. Представеното заверено копие на Решение № 701/18.11.2020г. на КЗД, според този съд, няма правно значение за процесното нарушение и относно изводите по приложението на закона.

Заради необичайно според този съд по-висок наложен размер санкция (обикновено се определя минималния), съдът изиска справка от Дирекция „ИТ” – Монтана, съдържаща се в писмо изх. № 22079056/12.09.2022г. Съгласно цитираното писмо спрямо „В” ООД, ЕИК XXX, гр.Монтана, с управител ПК има издадени и други влезли в сила 3 бр. НП-я, освен процесното, чиито санкции, видно от посоченото в съдебно заседание на 23.11.2022г. от процесуалния представител на въззиваемата страна, са били заплатени от „В” ООД, ЕИК XXX, гр.Монтана, с управител ПК.

Съдът намира, че с наложената като размер имуществена санкция, административно наказващия орган не е съобразил в пълнота обстоятелствата по чл.27, ал.2 ЗАНН и в тази насока искането за изменение на НП е основателно. Съдът констатира, че с оглед тежестта на извършеното нарушение, наложената имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева е завишена по размер. Съдът приема, че тежестта на нарушението е висока, но изследва конкретната тежест на процесното нарушение и намира, че имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда петстотин) лева е несъответна на тежестта на процесното нарушение – макар и да има други влезли в сила НП-я спрямо жалбоподателя работодател, същите са били заплатени. Към настоящия момент се наблюдават доста неблагоприятни икономически и инфлационни процеси, продължават също така и неблагоприятните последици от COVID пандемията, които засегнаха именно работодатели като процесния, поради което настоящия съд намира, че следва да се намали размера на наложената имуществена санкция. Предвид горното съдът намира, че наложената като размер имуществена санкция от 3000 (три хиляди) лева следва да се намали при минимума на 1500 (хиляда петстотин) лева. Съдът намира, че така определена като размер имуществената санкция съответства на тежестта на извършеното нарушение и е съобразена с разпоредбите на чл.27 и чл.83 от ЗАНН.

С оглед резултата по делото, според настоящия съд следва да се присъдят разноски съгласно чл.63д, ал.2 и ал.4 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021 г.) и на двете страни.

С оглед очертания се изход на делото, в полза на жалбоподателя „В” ООД, ЕИК XXX, гр.Монтана, с управител ПК, съгласно чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), следва да бъде

присъдено поискано чрез адв.Г. Д от АК - Монтана адвокатско възнаграждение във въззивното производство. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл.36 от Закона за адвокатурата](#). Поиска.те разноски от адв.Д от АК - Монтана са в размер на 440 (четиристотин четиридесет) лева, които следва да бъдат присъдени, тъй като настоящия съд не установява прекомерност. Като размер поиска.те разноски са съобразени с НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (чл.18, ал.2 вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата, преди изм. ДВ, бр.88/04.11.22г.). Предвид изложеното, настоящия съд намира, че следва да бъде уважено искането за присъждане в полза на жалбоподателя на сумата 440 (четиристотин четиридесет) лева разноски за адвокатско възнаграждение.

Предвид заявеното искане от пълномощника на въззиваемата страна за присъждане на разноски по делото (юрисконсултско възнаграждение) и с оглед неговия изход, жалбоподателя „В” ООД, ЕИК ХХХ, гр.Монтана, с управител ПК следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.) вр. с чл.37 от ЗПП вр. с чл.27е от НЗПП (Нов - ДВ, бр. 59 от 2009г., в сила от 28.07.2009г., изм., бр.74 от 2021г., в сила от 1.10.2021г.), настоящия съд намира, че на ИА „ГИТ” към което ЮЛ се числи Дирекция „ИТ” - Монтана, следва да се присъдят 80 (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение, отчитайки действителната правна и фактическа сложност на делото.

Предвид горното и на основа.е чл.63, ал.2, т.4 вр. с чл.63, ал.7, т.4 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 12-2200113/28.06.2022г. на Директор Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана, с което на „В” ООД, ЕИК ХХХ, гр.Монтана, с управител ПК, в качеството на работодател е

наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева на основА.е чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.1 от КТ, като НАМАЛЯВА размера ѝ от 3000 (три хиляди) лева, на 1500 (хиляда петстотин) лева.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София, към което ЮЛ се числи Дирекция „ИТ” – Монтана да заплати на жалбоподателя „В” ООД, ЕИК ХХХ, гр.Монтана, с управител ПК сумата 440 (четиристотин четиридесет) лева, направени разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОСЪЖДА „В” ООД, ЕИК ХХХ, гр.Монтана, с управител ПК, да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София, към което ЮЛ се числи Дирекция „ИТ” – Монтана, разноси по съдебното производство в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на стрА.те, че е изготвено, на основА.ята предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____